

BIJ de receptie van Koan Float aan de Herengracht zitten twee Amerikaanse dames op leeftijd, met de kenmerkende witte gympen en een capribroek. Op de kuiten spataderen als regenwormen. Eén zit nog enigszins rechtop, de andere zakt steeds verder onderuit. "Ik heb alles geprobeerd; oordoppen, het licht uit, het licht weer aan. Tien keer naar de wc geweest. *But hell, no sleep.*" Een jetlag.

Maar gelukkig is er Koan Float. Voor gasten van het Ambassade Hotel aan de Herengracht, maar ook voor andere toeristen en voor Amsterdammers.

In de Lonely Planet, waarin Koan Float is opgenomen onder het kopje Health & fitness, staat een warme aanbeveling. Drie kwartier dobberen zou gelijk staan aan vier uur slaap! De zoutwatercabine houdt prikkels buiten waardoor het lichaam alle energie kan gebruik in balans te komen. Dat kan je productiviteit verhogen, je prestaties verbeteren en je gevoel van 'wholeness' opkrikken. Je zou er zelfs creatiever van worden.

Als dat allemaal waar is, moeten we thuis ook zo'n ding. De hele nacht werken aan je bestseller, om vijf uur 's nachts even twee uurtjes floaten en om zeven uur weer op voor een nieuwe dag vol inspiratie! Eerst maar eens even proberen, na een lange werkdagen twee op-en-neertjes over de Kalverstraat, om het gevoel van uitputting na een intercontinentale vlucht te benaderen.

Omdat het water niet na iedere gast wordt ververs, worden we geacht eerst te douchen. Dan stappen we in de cabine; een half drijfje, met de andere helft als overkapping. Het licht is zacht, uit de speakers komt het gehijg van een panfluit, en het water is zo zout dat je meteen voelt hoe de zwaartekracht wordt opgeheven.

We doen het licht en de muziek uit en wachten op de sensatie van het niets. En dan voel je natuurlijk alles. Hoe je arm vanzelf weer boven komt als je hem onder water houdt, hoe je hoofd zwaar wordt en dat je niet zomaar kunt omdraaien. Na twintig minuten – het kan ook een kwartier of een half uur zijn, want we verliezen elk besef van tijd – begint het grote ontspannen. Een rugpijn timer verdwijnt, de ogen vallen dicht en het hoofd loopt leeg. Dit is lekker!

Na drie kwartier klinkt een vriendelijke stem door de speaker. Het is afgelopen.

Koan Float ziet eruit als een plek waar toe-

risten komen die iets te besteden hebben. De categorie die minder opvalt in de stad – ze maken niet de Nieuwmarkt onveilig – maar die toch een aanzienlijk deel uitmaakt van het totaal: 45 procent van de toeristen verblijft in een vier- of vijfsterrenhotel (slechts veertien procent in een hostel). Misschien zie je ze ook niet doordat ze korter blijven: gemiddeld anderhalve nacht (backpackers meer dan twee nachten). En misschien komen ze ook minder vaak naar buiten: Amsterdam heeft 44 hotels met fitnessruimte en zeven hotels met een zwembad – waarbij Koan Float niet meetelt.

Wij besluiten, in stijl van de vijfsterrentoerist, tot een cocktail. Niet bij de Ambassade, maar bij Freddy's bar in Hotel de l'Europe – ook met zwembad overigens. Hier treffen we een gezelschap van sigaren rokende dames. Voor zover er nog toeristen waren, ontvluchten ze al snel de zware sigarenlucht. Wat zullen ze over ons denken: dat de ene helft van de Nederlandse bevolking blout en de rest sigaren rookt in hotelbars waarschijnlijk.

MARTINE KAMMSA

Morgen: de Nachtwacht.